

523/25

(25) Merlič.

Merličov ne mejo v slahki hudiči, prevolilaci, omivati
in pokopavati. Gentkert jo bila ana volurna edorva, ko
ji je mož pro nos umrl, ni otla jet roselov jutrat
veli ga bili prevoliljibili in na pare ojali, pa na luc mer
bal, je vse rana skromedala. Puotlj je ga ita u batka
peri. Ob anajsteh paracine mož ustajat, trena pa nitro pre
či in h rosoda leti. Ko u hiso stopija kar na med kise
pare, ni mogla ponudit kaj dej poviša. Puotlj so jo
naceli spraševali, tem pa povredala. Drug vecer je pa
spet ob anajsteh naceli ustajat. So pa triji Kralji parto
bo triji marez, ga pa urak en kroat spali co po hrkata
adari, ko je ustajal, je ga kar rezal lega. Puotlj jih
je pa trena prisila dol lili per uje, pa niso votel hit
so ji le netki. Če ho rauč ustajat jates uen, morja ka
peri jo hit, in puotlj viderki nadile jet. Ko anajsta
ana ob huj, je pa mož rauč ustajat; trena pa karri
tomski nadile. Puotlj se pa na kar mož po ueni ji
skovi. Je pa reka: dol si rom jo uenjet. Boduanajsta
urapnide, je pa na pare ledl. Drug dan so ga pa po
kopal. Pobaraka iz Šentgotra.

523/26

(26) Oj ralkele kacé, ali Dobola.

Gentkert sta mela en mož in trena jeniga siva, pa
sta ga zmerom trucala veli re orebil. Je pa zmer ej rekna
kabaj re kom pa jas trena, imen men lo rienska? Ko ga
hi se tisto si na glavo napopavav. Ko mu pa le nista da
la gmatra. Je pa ſeva u an. horit. Sam se horit napri
je de jeniga studenca, hnom so dolci uedo. Kmalo priče
jena kaca ven. Mu via uči: Kaj des tabo žalosten? Pravu
sej nisem žalosten. Kaca mu pa reči: sej se ti na obrara
zorna. Gi pa reči: Domu me tručajo veli se učenu, men
pa ni nici uči, imu mi lo rienska? Kaca mu pa reči:

Al hoc staru kar ti kom nekla? On je pa an cejt mi
stu, quol je pa rekna: nej ho, ho re tabo. Kaca mu re
ce: al me hoc orebil? Test sem obletai. Ko nem tula redom
najst let stara so mene moji starsi obleti. Kdoj si pa ti
sem paršal de me hoc orebil, in me hoc tuiq' queril, in se
hoc prav urosu. Quol je pa rekna: udej grem ja samu,
kaj lojo koj sama nekla? Kaca mu pa reči: le pejil. Pa
ne mer nici mene uret umisl; ē me hoc iuremo, mē
hot resu. Quol je pa ſeva domu, jo pa ni nici omisl

oremu, kar to je povedovu de je na nevesto riveda doma
na mu rehl: le oren se. Pudol si pa neraj ih tistem sta
venc ſev. Hraca hval privilejze van, mo reci: Kaj
to ti doma rekhol? Pravi: domi rekhol: de ne morva
kar zgovorit, kaj do te obcest. Hraca mo reci: ti pregi
dam! pa ne smej od naene povedat, kar kar neven, ce
me les kaj omisl oreov. Si dolad! rjuto, jo nam por
nes; misikram pa reci prov lep quant nardit, in ga
uimer den kar kova en dva lekala, do gahom allejila. Ko
rjuto sem pernesej, jo prav tale studen pogernile, pa mor
te uni naprej glejstot stopine ne me neladu neraj stopic
late uni neveni. Dno taj hom pa jas van perlejila, velom
pa kar na rjuta ha vila, vi me pa kar u rjuta zavite, in
je porokhi u erkev neste. V erkev pa perstan kobi ga
ti monil ni na perst vijati, gapa u rjuta spusti. Pa
taj pa vhiro nos kar late obcest mel, me zrauen
velke goloci na klop, pa ne smete me nei omisl o
net, pa mi morti jest dajat ko kar enim dragim svata
ne. Kneček ko obcest mine, me na mene usvoj cimer ne, in
den spostilo de hom per tjele lekala.

Puotek je pa vse takko naredu. Kar kore je delivo vse
nevest quont delale, svate je povedu, in obcest pri,
pravice. Tist dan ko je porokha lila, gredo svetje vreni
nam in studone, pogernijo rjuto pred stolenc, Hraca pr
lejza van in se na rjuto svije, in jo iz rovatam v ertku
njede. Ko li monil nevesti perstan na perst vijati ga,
pa kar u rjuto spusti. Puotek neraj vhiro kar je lila
obcest per povevana. Koenin kacu u rjuti pa mita zra
ven vole done, in so ji jisti vajali ko kar enim dragim
svata. Ko je ob cet minila, koenin kacu v moj cimer
ne. Hraca mu pa reci: taj ne pale na postola vola
lez, mene pa zrauen vole don, ob dorstih hom takpoz
nila vere me los laor, pa je nec ne stran. Da vota
preej lej, Hraca mu pa reci: ulek se svol! urazde
pneteka. Puotek je pa legla. Ob dorstih je kar do kole
nov clovek postala, in je takko minila vere se je ostran.
Puotek pa mot kacu reci: ob anajstoh hom pa spet ne
hal cuđno minila, ko kar vlehti so vret hvalda, pa se sel
me ne smej nei hat! Ob anajstoh je pa spet takoz in
la, pa so jis ni nei lavi, je pa id per clovek postala net.
Puotek je pa spet neraj legla. Ko je jo veno letno ribe
po hrabita udaril. Opol noi pa kacu takso strasno nov
njive vsposti njemu zine de ni ra izrec. Kedij je radem
vsa clovek postala. Koeniau pa reci: taj mi pa ledel

gront sem, če mi ga dal napravil, bilo je že use
pripravljen, kar dal si ga je dega ji oblikoval. Prutnej
pa prav neversta. Vom pa le dovolj ležina ko jo misl krog
je, stara res ležala do devetih. Svatje so pa na vrate
krovili glavat traj se je iz ženinom zgradil de takro dolgo
ne ostane, ob devetih so ga pa začeli kritati. O prav ne si
ne hujte, zduj je astov in sta se napravila, poleg tega pa
šla in so se skut imel. Ko je skut minila je vendarla
victu, materi, bahare, golicam in drugem; vmeđe žena
zaposila in mi vala zloparjam poslat. Z fin greti jest z
nike te pit, prav sem po vse dana.

Pr. Alojzija Kuhel 68. starci

(27)

Zusem zadovoljn.

Gentpert je bil an mlinar, ko je bil zares zadovoljn, zato
je tudi na ziv pustil ženeji molna napravil napis: zun
sem zadovoljn! Zdej se nobis grof memo tega mlinca ne
la zagleda ta napis in prav: Haj pa to? Slaga knih mu re
če: Šej viljo! ja, prav že um, gre noter h mlinari in mu
reci: Sober juter! no mlinar ko sto zares zadovoljni, ko
kar inate na ziv napis pride juter h meni, ne baci, pa
tudi ne skut, ne goleglav pa tudi ne pobrit. Mlinar
pravi kom ſe. Ždej je grof ravn dana, mlinar pa ni ve
vol kdo bi napravil. Ždej pride an herat in mlinar
mu reci: Haj pravote! moj gospod je meni reknu juter h
negovi gradijunti, ne los, pa tudi ne odat, goleglav pa
trudi ne goleglav. Gentpert mu reci: Takdo nar edite: cev
lam podgrate ovezite, in te štebole obuje, trikrat
vno izvezite in odat naglav sorte. Mlinar je herau
melen za to dal. Ko mu je svetval kako muge naredit.
Ždej gre ko grof ne los pa tudi ne odat, goleglav pa
tudi ne goleglav, ko so gradijne pride mu gospod tri
uganke da zaugot, peruvaje: Kako gledok je muge?
mlinar mu reci: Vierej sem dramen noter ves gel in je
sel noter verno; Druga: Koli ko je peres na Irevji?
mlinar mu reci: Koli vor je petol. Tretja: Katto vetril je
met? mu reci: Svet je takdo velik de ga ti in jas
ne prehodava. Ždej je reknu grof: vernjeti ne pri
veri na kuane, le pej v dana.

pravila Alojzija Sojovic. 17 let tro.